קיימתיה. טעמא דר"א דמתני' כדר' שמואל: לא היא. עצמה: ולא דמיה. ע"י פדיון כשנפל בה מום: אלא הקדש דמים. דהיינו קדושת בדק הבית: ואמרת יאות. ושפיר קאמרת שעופות לכד"ה: להקריבו. לעולה לקיץ המזבח הא"ל דכתיב בבקר: שאין לעוף פדיון. אף שנפל בו מום כדאיתא בתו"כ: לפום כן וכו'. לפיכך צריך לומר דעופות לא קדם מתחילה אלא קדושת דמים: טעמא דהין תניא. טעמו דהך תנא דלאמר אלינא דר"ש המפרים נקבה לעולה ולאשם ולפסח אינו עושה תמורה: אלא אפי' טמאה כאותו השם. שלא קרא עליו שם קרבן הראוי לו: וקשיא כרא כתיב והעמיד והעריך. כתמיה וכי קרבן כזה שהוא תם בעי העמדה והערכה דהא כשיפא דהך קרא כתיב והעמיד והעריך וכאן ממ"נ לא בעי העמדה והערכה או שאינו קדוש כלל או שהוא עצמו קרב למזבח: ה"ג יצאה נקבה שבעולה. וה"פ אם הקדיש נקבה לעולה הרי היא ראויה למזבח לשם שלמים: הרי הרובע והנרבע. דתני בתוספתא פ"ק דתמורה [illegible]

א"ר יוסי קיימתיה כהא דא"ר שמואל בשם ר' זעירא כל שאינה יכולה ליקרב לא היא ולא דמיה לא קדשה אלא הקדש דמים ואת אמרת יאות להקריבו אין את יכול דכתיב בבקר ולא עופות לפדותו אין את יכול [א]שאין לעוף פדיון לפום כן צריך מימר לא קדשה אלא קדושת דמים חברייא בשם רבי יוחנן ר' אייבו בר נגרי אמר קומי רבי אילא בשם רבי יוחנן טעמא דהין תניא [1]ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן לה' מה ת"ל טמאה אלא אפילו טמאה באותו השם וקשיא בדא כתיב והעמיד והעריך ר' זעירא בשם ר"א לא אמר כן אלא ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן לה' כל שאינה ראוי ליקרב לא כאן ולא במקום אחר אינו עושה תמורה יצאת נקבה (שבעוף) לעולה אע"פ שאינה ראויה ליקרב כאן ראוי ליקרב במקום אחר (א)רבי אבון ורבי בון בעון קומי רבי זעירא הרי [2]הרובע והנרבע שאינן ראוין ליקרב לא כאן ולא במקום אחר והרי הן עושין תמורה אמר לון אף אני לא אמרתי אלא טמאה ממש (ס"א ממום) וקשיא בדא כתיב והעמיד [2]והעריך:

הלכה ה מתני' [ג]אחת לל' יום משערין את הלשכה כל[ה] המקבל עליו לספק סלתות מארבע עמדו משלש יספק מד' משלש ועמדו מד' יספק מד' שיד הקדש על העליונ' אם התליעה סולת התליעה לו ואם החמיץ יין החמיץ לו אינו מקבל מעותיו עד שיהא המזבח מרצה: גמ' תני[ו] בשם ר"ש מיד היו מקבלין את מעותיהן והכהנים זריזין הן:

הדרן עלך פרק התרומה

הלכה א מתני' [ד]אלו הן הממונים שהיו במקדש יוחנן בן פנחס על החותמות אחייה על הנסכים (ב)מתיה בן שמואל על הפייסות פתחיה[ג] על הקנין פתחיה זהו מרדכי ולמה נקרא שמו פתחיה שהיה פותח דברים ודורשן ויודע בשבעים לשון. בן אחייה על חולי מעיים נחוניה חופר שיחין גביני כרוז בן גבר על נעילת שערים בן[ז] בבי ממונה על הפקיע בן ארזא על הצלצל הוגרס בן לוי על השיר בית גרמו על מעשה לחם הפנים בית אבטינס על מעשה הקטורת ואלעזר על הפרוכת ופנחס המלביש[ח]: גמ' ר'[ט] חזקיה א"ר סימון ורבנן חד אמר כשירי דור ודור בא למנות עליהן והרנה אמר מי שהיה באותו דור מנה מה שבדורו [א](מאן דאמר כשירי כל דור ודור בא למנות על כולן הוא אומר [3]זכר צדיק לברכה מאן דאמר מי שהיה באותו דור מנה מה שבדורו על כולן הוא אומר ושם רשעים ירקב ועל מי נאמר זכר צדיק לברכה על בן קטן וחביריו) אמר

ריבב"ן

מתני' משערין את הלשכה. לפרוע את חובת ההקדש כדתניא בתוספתא אחת לל' יום משערין את הלשכה. כל מי שמכר [illegible]

תקלין חדתין

[illegible]

מסורת הש"ס

א) בבא מציעא נו ב מנחות נ א, ב) לעיל פ"ב הל"ב, ג) מנחות סה א, ד) יומא כג א, ה) בש"ם בבלי דפו"ר איתא על המלבוש, ו) ירושלמי יומא פ"ג הלכה ס, ז) עי' בתוספתא בפ"ב דליתא שם כהן ליסגא ונראה שחסר כאן בהעתקת לשון התוספתא וע"ש היטב,

◆

עין משפט נר מצוה

מה א מיי' פרק ו מאיסורי מזבח הלכה ד:

מו ב מיי' פרק א מתמורה הל"ח:

מז ג מיי' פ"ו מהלי המקדש הל"ג והשגות:

א ד מיי' שם הל"א:

◆

נוסחת הבבלי

(א) רבין ורבי בון סי' והנרבע הרי אינן ראוין כו': (ב) מתתיה בן שמואל כו':

◆

הגהות הגר"א

[א] ה"ג תמן תנינן על הראשונים נאמר זכר צדיק לברכה ועל אלו נאמר שם רשעי ירקב מ"ד כשירי דור ודור בא למנות עליהן הוא אומר זצ"ל מ"ד מי שהיה באותו דור מנה מה שבדורו על מי נאמר זצ"ל על בן קטין וחביריו כצ"ל. והוא ביומא פ"ג וגי' הספרים משובשת ועי' בס' מ"מ טעם מרווח ועיין בק"ע שהביא הגמרא דיומא שם:

◆

ציון ירושלים

הוגרס בן לוי על השיר. עי' תוספות יו"ט מ"ש בזה ועי' שו"ת (א) אא"ז סימן טו בהגהות בני הר"ב שם:

◆

תורה אור השלם

1. ואם כל בְּהֵמָה טְמֵאָה אֲשֶׁר לֹא יַקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָּן לַיְיָ וְהֶעֱמִיד אֶת הַבְּהֵמָה לִפְנֵי הַכֹּהֵן:
ויקרא כז יא

2. וְהֶעֱרִיךְ הַכֹּהֵן אֹתָהּ בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כְּעֶרְכְּךָ הַכֹּהֵן כֵּן יִהְיֶה:
ויקרא כז יב

3. זֵכֶר צַדִּיק לִבְרָכָה וְשֵׁם רְשָׁעִים יִרְקָב:
משלי י ז

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones